

Чеканъ с. м. борода (*въ западѣ*): Подъ ламята чеканъ, подъ чекано цинцигарово седело—брада и гуша (подгущникъ). *Пс. 13. 124.*

Чекинестъ пр. щетинистый: Това племе има плоско лице, жалта кожа и груба чекинеста коса. *З. 5.*

Чекиня с. ж. щетина: Свиня-та ни дава масть, сланинѣ и чекина. *Л. Д. 1873 р. 267.* Осемъ сури свине съ кядра чекина. *К. II, 20.*

Чекія* с. ж. см. Чакія.

Чекмеджé* (*tchekmedjé, s. t. 1. Boîte, tiroir. 2 Pont*) с. с. ящикъ въ столъ: Намѣрихъ еще на корабѣтъ едно влагалище (бюро) съ измлацы (чекмеджета) *Р. С. 29.* Наши-ти кръчмаре и кафедрѣе давать и надавать за различни киселы, лютивы и др. т. раздражнителны мезета, кои-то да поддигать хора-та на пияніе, та да пиятъ и да са опивать, а тѣ да си пълнятъ чекмеджета-та съ грошеве. *Л. Д. 1870 р. 113.*

Чекнѣ м. св. разорву: Уста-та трѣбува кога ся оттварять да ся глѣда да не мръдять твърдѣ много и да ся не чекнѣтъ. *Л. Д. 1874 р. 59.*

Чекоръ с. м. шагъ: А море-то Станка не го прибра, А море-то биле си побегна, Сѣ потъргна до чтире'есетъ Четире'есетъ чекори: *М. 55.* Также чека(о)ра с. ж. *Драгановъ.*

Чекоръ Чекуръ с. м. Чекурче ум. вѣтка, вѣточка: Кусо мече на чекорче клече (гроздъ на пенушка) *М. р. 532 (лат.).*

Чекорѣ са м. дм.? Егюптинъ сѣ топореше, Егюпка сѣ чекореше (вършникъ и пирустѣа). *ib. р. 531.*

Чекръкъ* (*tchigriq, s. t. Tour, machine pour tourner, façonner le bois, le fer et dévidoir*) с. м. Чекръче ум. прялка съ колесомъ. Коза врѣщи, дрянъ треши. самся Господъ конъ дръжи?—Чекръкъ. *Ч. 119.* Павелъ Левисъ искара на бѣлъ свѣтъ чекрацы на валове, съ кои-то ся пряде бръзо. *Л. Д. 73 р. 194.* Тѣ са въ пари загледаха, Хаджи Исуха истърваха, И той си оттамъ отиди На баба на кядана-та. Тя ги на чакрагъ завъртя: Тръгнали да си утивать, Тъмна ми мъгла припадна, Ситенъ ми снежець завѣля... *Ч. 310.* Въ твойта глава чекърчето,—Чини ми са не е здраво. *З. 14.*

Челбинка с. ж. лобъ: Ама му ѣ син-отъ гърдомазенъ; Горна рилка дури до челбинка, А долна-та дури до пояса. *М. 84 р. 117.*

Челебакъ с. м. син. деверъ: Дохожда челебакъ-тъ (братецъ-тъ, деверъ-тъ) обува ѣ чехлы-тѣ, тя му цалува рѣка. *Ч. 15.*

Челебия* (*tchèlébi adj et. s. t. f. Divin, maitre, seigneur 2 Poli, bien élevé, qui sait vivre*) с. м. зв. п. Чэлеби, Челебийка с. ж. Челебийче ум. господинъ, баринъ: Заздаделъ сѣ шаренъ корабъ, Вънтреседе еденъ турски—челебіа, Еденъ Турченъ чужя-вѣра. *М. 156.* Челеби бенумъ азаѣи. *В. 84.* Ако ся зове Драганъ или Петко (Римогрѣцы)